

1914 was een klap voor de Beurs. De Beurswet van Treub gaf de Regering toezicht op de Beurzen. Het ging bergafwaarts, nu de handel in Hongaren, Portugezen, Spanjaarden en Zuid-Amerikanen niet meer mogelijk was. Pandbrieven bleven levendigheid geven, omdat Amsterdam zich voor dit artikel weinig interesseerde. Voorts waren er specifieke Rotterdamse aandelen zoals Arendsburg, Delicultuur en Rotterdam Deli, waarvoor de belangstelling afnam. In 1940 werd het nog slechter. Er werd nog voornamelijk gehandeld in Staatsleningen. Het aantal leden, de zogenaamde commissionairs in effecten, nam gestadig af. De klappen van de verschillende crises, United steel in 1907 en 1911, de oorlog 1914-1918, de depressie 1922-1923 en tenslotte de ineenstorting van 1929 zijn velen niet te boven gekomen. De zwakken verdwenen en de sterkeren werden veelal wegens gebrek aan opvolgers overgenomen door banken.

De bezetters trachtten enige wijziging te brengen in de structuur. De Bond werd opgeheven en zijn vermogen gestort in de kas van de Amsterdamse vereniging. Rotterdam ontkwam aan die maatregel, omdat de Duitsers meenden, dat Rotterdam na hun overwinning een groot 'Emporium' zou worden (dat gezwollen woord kwam dadelijk na het bombardement van mei 1940 te voorschijn) en daarbij hoorde een Effectenbeurs. De zogenaamde Bedrijfsorganisatie werd ingevoerd met bedrijfs-groepen en vakgroepen, waarin collaborateurs zeggenschap kregen, maar in het beursleven bracht dit geen verandering. Na de oorlog wilde men die bedrijfsorganisaties ombouwen tot publiekrechtelijke bedrijfsorganisaties, maar de effectenhandel viel daaraan niet ten prooi, omdat men een overkoepelend orgaan bezat in de Nederlandse Organisatie van het Effectenbedrijf (N.O.E.), bestaande uit drie leden: de Rotterdamse Vereeniging, de Bond en de Amsterdamse Vereeniging voor den Effectenhandel,

In 1973 was alle glorie vergaan. Amsterdam heeft zich sterk gemaakt en alle handel aan zich getrokken. Uitgaande van de gedachte dat de Amsterdamse Vereeniging een publieke taak bezat en dat de positie van de Amsterdamse Effectenbeurs moest worden versterkt, was zij overtuigd van de noodzaak, dat de effectenhandel in Nederland in één landelijke organisatie moest worden geconcentreerd. De leden van de Bond en van de Vereeniging konden op grond van overheidsmaatregelen